

Forhandling

Ida Jørgensen (RV):

Vi vil gerne bede om at få forslaget tilbage i udvalget, så vi kan nå at se på det igen inden tredjebehandlingen, for vi har et hængeparti. Vi ved, at ministeren arbejder intenst på at få lavet et ændringsforslag, men vi vil gerne lige have lov til at se på det igen.

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil bare bekræfte, at der her på falderebet er kommet en diskussion om, at man også skal yde støtte til adoptanter, der adopterer danske børn. Det er jeg meget positivt indstillet over for, og jeg er i fuld sving med at udarbejde et ændringsforslag, så det også kan lade sig gøre. Det er bare en bekræftelse og en imødekommelse af De Radikales ønske.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 8: Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Anbringelsesreform).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 6/10 2004. Første behandling 22/10 2004. Betænkning 9/12 2004).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Villy Søvnald (SF):

Det er en ganske stor sag, vi her har til anden behandling, nemlig en anbringelsesreform for nogle af de mest udsatte børn, vi har.

Vi har sammen med en række andre partier været med til at lave et forlig, som vi synes var et godt forlig på den måde, at forholdene for de anbragte børn blev forbedret ved understregningen af nødvendigheden af tidlig indsats, ved at understrege nødvendigheden af gedigen, ordentlig sagsbehandling og ved at følge op med efterværn og alle de ting, som vi synes er rigtige.

Så skete der pludselig det, at socialministeren, synes jeg, var meget tæt på at forkludre hele sagen – det skal man altid være forsigtig med som minister – ved at det, der var en reform, som skulle gøre forholdene bedre for børn, pludselig blev til en reform, hvor der skulle spares penge.

Det blev det på den måde, at man gættede på, at når man slægtsanbragte flere børn, ville der nok kunne spares rigtig mange penge. Man gangede solhøjden ved Solrød Strand med antallet af cykler og regnede med, at det nok er 15 pct. af børnene, der vil blive slægtsanbragt. Vi har ganske vist ingen erfaring noget steds fra i verden, der bekræfter det tal. Vi har slet ingen erfaringer herhjemme, for vi ved ikke noget om det. Det, der åbenbart var tanken, og jeg er ikke sikker på, at det ikke kun var socialministerens idé, det ligner mere en finansministers idé, var, at det her kunne bruges til at spare penge.

Det er grunden til, at Socialdemokratiet, SF og De Radikale har fundet anledning til at præcisere vores standpunkt i et betænkningsbidrag, nemlig at hensigten med den her reform er at forbedre forholdene for børn. Hvad der i den sidste ende kommer ud af det med hensyn til økonomien, er der ingen der ved noget som helst om, for vi har ingen erfaring med det. Man kan have mange forskellige teser om, hvad der vil ske. Man kan også gætte på, at det bliver billigere. Vi ved det bare ikke, men hvis det gør det, er det fint.

Vi understreger bare med det her betænkningensbidrag, at vi ikke vil tages til indtægt for en anbringelsesreform, hvis hensigt er at skulle spare penge. Vi har lavet en anbringelsesreform